

I) En el camp de la joventut i els esports, les dues parts han d'afavorir els intercanvis de joves per mitjà de curssets, de treballs temporals i d'estades de caràcter cultural i esportiu.

J) L'organització de cursos periòdics a Espanya per a professors libanesos de llengua espanyola.

K) L'intercanvi d'informacions, de documentació i d'experiències en matèria de programes pedagògics, en particular per als cicles d'educació primària i secundària.

L) La investigació científica, tècnica i tecnològica, en camps que s'han de definir de comú acord.

Article VI.

1. La part libanesa ha de concedir als experts espanyols l'estada dels quals al Líban es preveu per sis mesos o més el mateix Estatut legal que es concedeix als experts de les Nacions Unides i dels seus organismes especialitzats.

2. La part libanesa ha de prendre, cas per cas, les mesures necessàries per al bon funcionament i l'execució dels projectes i programes que es decideixin, tant com per a l'exempció d'impostos i gravàmens dels béns, materials i equips destinats a projectes de cooperació.

Article VII.

En el marc dels programes, els projectes específics i les activitats decidides en execució d'aquest Conveni, la part espanyola s'ha de fer càrrec de les despeses de viatge, salaris, honoraris, indemnitzacions i altres remuneracions de què es beneficiï el personal espanyol.

Article VIII.

Per a l'aplicació d'aquest Conveni, ambdues parts decideixen constituir una Comissió Mixta Permanent.

La Comissió Mixta s'ha de reunir en sessió plenària sempre que sigui necessari i, almenys, una vegada cada tres anys, alternativament, en un país i a l'altre. La data i el lloc de la reunió s'han de determinar per via diplomàtica.

Amb vista a garantir la realització efectiva dels programes, projectes i activitats adoptats per la Comissió Mixta esmentada, les dues parts convenen en la creació d'un Comitè Mixt de Control, Seguiment i Avaluació.

Article IX.

La Comissió Mixta té com a funcions:

A) Interpretar i, si s'escau, proposar la revisió d'aquest Conveni.

B) Identificar els sectors i definir els programes i projectes de cooperació prioritaris.

C) Proposar als organismes competents dels dos països els programes de cooperació que s'hagin d'emprendre.

D) Definir les condicions que han de regir les accions que preveuen els articles IV i V d'aquest Conveni.

El Comitè de Control, Seguiment i Avaluació té com a funcions:

A) Proposar, si s'escau, la revisió dels programes de cooperació.

B) Avaluar els resultats obtinguts en els diferents programes i projectes en curs de realització amb vista a incrementar els avantatges mutus.

C) Formular les recomanacions que consideri necessàries per a la millora d'aquesta cooperació.

Article X.

Els béns, materials, instruments, equips i altres objectes importats en un dels territoris dels dos països, en aplicació del present Conveni, no es poden cedir ni prestar a títol oneros o gratuït, llevat que hi hagi un pacte previ entre les dues parts.

Article XI.

Aquest Conveni entra en vigor a partir de la data en què ambdues parts es comuniquin, recíprocament, per escrit i per conducte diplomàtic, el compliment dels requisits que estableixen les seves legislacions respectives.

Article XII.

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni, queda derogat el Tractat Cultural de 7 de març de 1949.

Article XIII.

1. Aquest Conveni té vigència durant un període de cinc anys i es renova per reconducció tàcita per períodes d'un any, llevat que hi hagi manifestació en contrari d'una de les parts, que s'ha de notificar per via diplomàtica amb un avís previ de tres mesos.

2. La manifestació en contrari del punt anterior no afecta els programes, els projectes i les activitats en curs d'execució, llevat que ambdues parts convinguin el contrari.

Fet a Madrid en dos exemplars originals, en espanyol i en àrab; ambdós textos són igualment autèntics.

Madrid, 22 de febrer de 1996.—Pel Regne d'Espanya, a. r., Carlos Westendorp y Cabeza, ministre d'Afers Exteriors.—Per la República Libanesa, a. r., Fares Bouez, ministre d'Afers Estrangers.

Aquest Conveni va entrar en vigor el 19 de desembre de 2000, data de l'última notificació encreuada entre les parts, en què es va comunicar el compliment dels requisits establerts en les respectives legislacions, segons estableix el seu article XI.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 9 de maig de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

9569 *REIAL DECRET 485/2001, de 4 de maig, pel qual es modifica el Reial decret 2001/1995, de 7 de desembre, pel qual s'aprova la llista positiva d'additius colorants autoritzats per ser usats en l'elaboració de productes alimentaris, així com les seves condicions d'utilització.* («BOE» 122, de 22-5-2001.)

La Directiva 94/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de juny, relativa als colorants utilitzats en els productes alimentaris, es va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant el Reial decret 2001/1995, de 7 de desembre, pel qual s'aprova la llista positiva d'additius colorants autoritzats per ser usats

en l'elaboració de productes alimentaris, així com les seves condicions d'utilització.

Amb data 25 de maig de 2000, s'ha publicat en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees» una rectificació d'aquesta Directiva. D'acord amb el que indica l'article 19.2.b) del Reial decret 1511/1986, de 6 de juny, d'ordenació del diari oficial de l'Estat, quan es produeixin errors o omissions en una norma, que suposin una modificació del seu contingut, s'han d'esmenar mitjançant una disposició del mateix rang. Per això, s'adequa el text del Reial decret 2001/1995, de 7 de desembre, a la rectificació de la Directiva comunitària 94/36/CE mitjançant l'aprovació d'aquest Reial decret.

Per a la seva elaboració s'han escoltat les associacions de consumidors i els sectors afectats, i la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària ha emès l'informe preceptiu.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 de maig de 2001,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de l'annex IV del Reial decret 2001/1995, de 7 de desembre, pel qual s'aprova la llista positiva d'additius colorants autoritzats per ser usats per a l'elaboració de productes alimentaris, així com les seves condicions d'utilització.*

A la part 2 de l'annex IV: colorants restringits als usos que preveu aquest annex i l'annex III.

En lloc de: «E-123 Amarant vins aromatitzats, begudes alcohòliques amb un grau alcohòlic inferior al 15 per cent», ha de dir: «E-123 Amarant vins aromatitzats, begudes espirituoses incloent els productes amb un grau alcohòlic inferior al 15 per cent».

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.16a de la Constitució, i d'acord amb el que disposa l'article 40.4 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de maig de 2001.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Sanitat i Consum,
CELIA VILLALOBOS TALERO

MINISTERI D'HISENDA

9940 *ORDRE de 24 de maig de 2001, per la qual s'estableixen els límits de les franquícies i les exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals a què es refereix la disposició final primera del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre. («BOE» 126, de 26-5-2001.)*

El Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, «sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, con-

sular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre» («Butlletí Oficial de l'Estat» de 30 de desembre), l'entrada en vigor del qual ha tingut lloc el dia 1 de gener de 2001, ha recollit en un text normatiu únic la regulació de les franquícies i les exempcions en règim diplomàtic, consular i dels organismes internacionals, ha unificat el procediment per a la seva aplicació i n'ha simplificat la gestió. D'aquesta manera, el Reial decret ha desfet la dispersió normativa fins ara existent en relació amb aquesta matèria.

La disposició final primera del Reial decret esmentat, sota l'epígraf «límits de les franquícies i exempcions», estableix a l'apartat 1 que el ministre d'Hisenda, amb l'informe previ del Ministeri d'Afers Exteriors, ha d'establir els mòduls per determinar l'adequació de les quantitats de béns i efectes que poden ser objecte d'importació, lliurament, adquisició intracomunitària o fabricació amb franquícia o exempció a les necessitats dels que en són beneficiaris, en els casos a què es refereixen els articles 2, 3, 4, 5 i 12 del Reial decret. Aquests preceptes regulen l'abast de les franquícies i les exempcions regulades en la norma esmentada.

A aquests mòduls també s'hi refereixen els articles 7 i 10 del Reial decret 3485/2000. El primer estableix els casos excepcionals en què es poden admetre sol·licituds de franquícia o exempció de béns d'ús que passin de les quantitats assenyalades en els mòduls. El segon precepte esmentat, en l'apartat 1, lletra a), disposa que el «centre gestor» (és a dir, l'Agència Estatal d'Administració Tributària) ha d'autoritzar la franquícia o l'exempció sol·licitada «sense superar, si s'escau, la quantia màxima del mòdul corresponent». No obstant això, l'apartat 3 de la disposició final primera del Reial decret 3485/2000 preveu que quan concorrin circumstàncies especials, degudament acreditades, el centre gestor, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Afers Exteriors, pot acordar l'aplicació de l'exempció per a quantitats superiors a les fixades en els mòduls.

Per tant, escau fixar els mòduls a què fem referència, de manera que l'esquema normatiu dissenyat en el Reial decret 3485/2000 adquireixi plena concreció, tenint en compte, a aquests efectes, que, segons l'apartat 2 de la disposició final primera de l'esmentada norma reglamentària, els mòduls s'han d'aplicar per al conjunt dels béns adquirits o importats per les persones o les entitats beneficiàries de les franquícies o les exempcions. En aquest sentit, s'ha de valorar la necessitat d'articular un procediment de gestió que permeti donar resposta adequada a les peticions de franquícia i exempció que se sol·licitin oportunament i, igualment, és convenient tenir en compte les dades sobre consum familiar facilitades per l'Institut Nacional d'Estadística.

D'altra banda, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú («Butlletí Oficial de l'Estat» de 27 de novembre), estableix, a l'apartat 4 de l'article 70, el deure per part de les administracions públiques de posar a disposició dels interessats models i sistemes normalitzats de sol·licitud quan els procediments impliquin la resolució d'una sèrie nombrosa de peticions. Per tant, és convenient aprovar els models de sol·licitud de reconeixement previ de l'exempció de l'impost sobre el valor afegit i de sol·licitud de reembossament de les quotes del tribut esmentat suportades (aquest últim, tant en pessetes com en euros) que corresponen a les dues vies a través de les quals s'articulen les exempcions que preveu el Reial decret 3485/2000.